

KANADSKÉ LISTY

Publications Mail Registration No. 09820
Agreement No. 40012841.

386 Atwater Ave., Mississauga, Ontario, L5G 2A3, Canada. Tel. /905/ 278-4116. mirko388@attcanada.ca

No. 11-12, Vol. 26., listopad-prosinec--November-December 2002.

A secret identity finally revealed

All their time in Canada, Igor and Anna Gouzenko lived vigilantly, under false identities, secretly and ever watchful for their own security.

To many who didn't know, it seemed bizarre to the point of neurotic. Yet it kept them alive - certainly Igor, who until his death by heart attack in 1982 was an implacable foe of the Soviet system and the one who exposed its subversive malignancy to the West after World War II.

By the time Igor's wife, Svetlana, died in 2001 there was likely no danger, but a lifetime of caution was hard to shake. The Gouzenkos lived under the false name "Krysac" with their eight children born in Canada bearing that name.

This Thursday, a public memorial service will be held at their gravesite in Springcreek Cemetery on Mississauga's Clarkson Rd. For the first time since 1945, their real name - Gouzenko - will be identified with them, inscribed on their headstone.

Theirs is a story like no other.

In 1945, Gouzenko, an officer in Soviet military intelligence (GRU), worked as a cipher clerk in the Soviet embassy in Ottawa, encoding and decoding messages to Moscow. He "escaped" with 109 documents that exposed a massive spy ring in Canada.

At first his efforts to defect were rejected. No one was interested. Prime Minister W.L. Mackenzie King was reluctant to believe "Mr. Stalin" would condone espionage. When Soviet officials invaded Gouzenko's Ottawa apartment, police realized something unusual was afoot and moved in.

Sir William Stephenson, the spy guru known as "Intrepid," persuaded the government Gouzenko was important and must be protected. Igor and his pregnant wife were hidden at Camp "X" - a spy training centre near Oshawa that is slated to become a museum of clandestine operations.

Extensive spy network

The documents Gouzenko turned over to the RCMP resulted in a royal commission inquiry and some 20 Canadians were charged with espionage-related offences. The spy network was so extensive that all the individuals involved weren't prosecuted. Some cover names were never explored. Treason reached into the halls of government bureaucracy.

Gouzenko's revelations shocked the western world, and led to exposing the atomic spies in the U.S. and Britain: Harry Gold, Alger Hiss, Harry Dexter White, Klaus Fuchs, Alan Nunn May, Bruno Pontecorvo and, eventually, Sir An-

thony Blunt.

Justices Robert Taschereau and R.L. Kellock concluded their royal commission report: "In our opinion Gouzenko, by what he has done, had rendered great public service to the people of this country, and thereby has placed Canada in his debt." Peaceniks and the lib-left never ceased denigrating Gouzenko. They didn't believe Soviet subversion existed, and campaigned ceaselessly against those who did.

During his 37 years in Canada, Gouzenko was hounded by myths. It was widely accepted that he existed by suing those who criticized him. Untrue. He sued those who told lies about him - and then only for token amounts.

"If I don't defend my name, no one else will," he once told me.

When I opened the Moscow bureau for the old Toronto Telegram, Gouzenko was surprised that one could be critical of the system yet not be overtly punished. Times were changing, and we became friends.

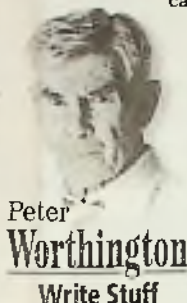
But caution remained his creed. He rarely made appointments, and liked to just appear. His caution was justified when a KGB "sleeper" agent was ordered to kill him in the late 1960s - but defected to the RCMP instead. Corrupted by the good life, the Soviets said.

It was also claimed Gouzenko was an alcoholic, was always subsidized by the government, that he had no useful information. All untrue. He was a diabetic in later years, blind but uncomplaining and relentlessly working to protect Canada from its wilful naivete.

For his first 15 years in Canada, Gouzenko got no income from the government, but lived off the sale of books, articles, appearances and his paintings, which are surprisingly good. His *Fall of a Titan* won a Governor General's Award for Literature. The movie rights were sold, but no movie was ever made.

The Diefenbaker government granted him a modest pension, since for his own security he couldn't hold a steady, predictable job. He came out of hiding to oppose Pierre Trudeau as Liberal leader in 1968, and considered him a possible Castro of Canada. He documented his theory with impressive documentation and analysis. Wrong - but courageous.

The Gouzenkos became passionate Canadians. When asked if he ever regretted his "choice" of defecting when besieged by problems, Gouzenko would respond instantly and indignantly: "How could I regret choosing 'freedom' for me and my family?" His kids weren't told their family history until they were old enough to understand. None learned Rus-

Peter
Worthington
Write Stuff

— Sun file photos

THE GOUZENKOS ... Igor, left, whose true identity was known only to his wife Svetlana, right, and a few members of the RCMP.

sian, and today all are "Canadian" to the core. In fact, they alone are justification for the Gouzenkos' choice.

Unpublished novel

Igor could not have survived so resolutely had not Anna possessed such grit, humour, intelligence and spirit. In abeyance is an unpublished Gouzenko novel, *Oceans of Time*, waiting for an imaginative publisher.

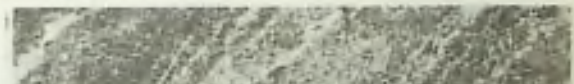
The Gouzenkos even had foes inside the RCMP. At his death, Gouzenko had five suits pending against writers who quoted unnamed RCMP sources saying he was alcoholic, unreliable and provided no useful information.

Odd for the RCMP - and 100% wrong. The government of Canada has designated the "Gouzenko Affair" as an event of national significance, and plans a monument or plaque to this effect. Some feel the marker should be in the park across from the Ottawa apartment the Gouzenkos lived in when the story of his escape began. Others think Camp "X" would be an appropriate site.

Regardless, it is recognition long overdue. This Thursday, Igor and Anna's children will be at the graves of their parents, seeing for the first time the Gouzenko name openly honoured, with no concern about security.

The Sunday Sun, September 1, 2002

ZASLOUŽIL SE O KANADU

GOUZENKO

IGOR SERGEJEVITCH SVETLANA BORISOVNA
JAN. 26. 1919 - JUNE 25. 1982 DEC. 25. 1923 - SEPT. 4. 2001

"We chose freedom for mankind"

СПОКОЙНОЙ НОЧИ

On September 5th, 1945 in Ottawa, Canada
Igor, Svetlana and their young son Andrei
escaped from the Soviet Embassy and tyranny.

Mississauga, 5. září 2002: senátor Laurier LaPierre jménem kan. fed. vlády odhalil náhrobek Igora Gouzenka a prohlásil, že se zasloužil o Kanadu a celý svobodný svět, když 5. září 1945 jako šifrant sov. vojenské rozvědky uprchl ze sovětské ambasády a požádal o azyl. Předal Kanadě přes 100 dokumentů o rozsáhlé špionážní síti v Kanadě, v Anglii a v USA. Jen v Kanadě bylo souzeno 40 osob, včetně jednoho poslance. Ještě v roce 1962 KGB plánovalo jeho likvidaci, ale Gouzenko jako Krysac přežil.

Nový rok 2003 v pohodě a ve zdraví
všem čtenářům „Kanadských Listů“
přeji manželé Mirko a Jana Janečkoví.

• Zlobí se vrátit v nemocnici: „Paní, co mi to sem nese-
te?“ „Ale váš pan primář ve
druhém poschodí mi poručil,
abych šla s váhou dolů!“

• Pane Vosol, vy jste bydlel
v New Yorku?“ „Ano, pane
starosto.“ „A jak daleko jste
to měl na pracoviště?“ „Ne-
celou půlhodinku.“ „Autem?“
„Ne, výtahem.“

Blair poděkoval Wintonovi, zachránci českých dětí

Londýn • Brit
Nicholas Winton,
který před válkou
z okupované
Československa
do Británie vyvezl
na sedm set dětí,
a tím je zachránil
(na archivním
snímku), převzal
včera za tento čin
děkovný dopis od

britského premiéra Tonyho Blaira. Winton
otevřel v roce 1938 v Praze kancelář, která or-
ganizovala transporty židovských dětí. Pět
vlaků se podařilo odvézt nejméně 669 dětí.

Praha - Zatím nejúčinnější světový lék proti
žloutence typu B včera v Česku představil
jeho hlavní objevitel, vědec Antonín Holý.
Touto nemocí ve světě trpí 300 milionů lidí,
každý rok jich milion umírá.

Nový lék, pojmenovaný Hepsera, je ve sro-
vnání s dosud existujícími preparáty ojedinelý
tím, že nemá téměř žádné nežádoucí vedlejší
účinky a virus žloutenky si proti němu nevytvá-
ří odolnost. Léčivo bylo již schváleno v USA a na
přelomu roku se očekává i jeho povolení v EU.
Je to již třetí léčivo, které tým Antonína Ho-
lého z Ústavu organické chemie a biochemie
Akademie věd v Praze vyvinul. Předchozí ob-
jevy nyní pomáhají léčit nemoc AIDS (lék Vi-
read) a její nebezpečné průvodní znaky (lék Vi-
side).

Kanadské Listy

INDEPENDENT PUBLICATION
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Secretary of the Editorial Board:
Jana Janečková-Bayerová.
Tel./905/ 278-4116.
E-mail: mirko388@attcanada.ca

Články, objednávky, inserty, opravy
adres a předplatné lze poslat na:
"Kanadské Listy", 388 Atwater Ave.,
Mississauga, Ont. L5G 2A3, Kanada.

List vychází 6x za rok.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ...	\$ 19:00
zámorí, jako tiskopis ...	\$ 24:00
USA, letecky ...	\$ 28:00
zámorí, letecky ...	\$ 34:00

Sdělení čtenářům v České Republice:
Min.předplatné ve výši 100 Kč lze
poslat na: PAVEL SVOBODA,
Na Vyhlídce 175, 252 63 Roztoky u Prahy.

JEDNOU VĚTOU

Ztratil se nám Vlad.Berka ve Van-
couveru. Přestěhoval se opravdu na
Havaj? Mířil tam i Míla Nikl z Grafton, Ont.?--Václav
Vostřez oslavil v Hamiltonu "80". Pochází ze Záhornic
u Opočna.--Jistý deník v Torontě napsal prozaicky:
"Alžběta je v Kanadě, ta si přeje konec monarchie",
ale monarchisté proti tomu protestovali.--"Květy" při-
nesly v rubrice "Svět slavných" článek o podnikateli
Tomáši Baťovi z Kanady s fotografiemi J.Šetlíka.--Ol-
ga Velanová se postarala o to, že Montreal má útulek

pro ženy bez domova. Jmenuje se OL-
GA HOUSE.--V říjnu zemřel v Torontě
býv.mukl Vlad. Křivánek, nar.v r.29
v Třebíči na Moravě.--Odletěli kra-
jané z Calgary 14.11. na Havaj?--
Cestování vlakem začíná být v Kana-
dě zase populární.Zásluhu má VIA
RAIL systém a vagóny s plastickými
stropy. Cesta Skalními horami je
k nezaplacení.--Jan Sarmer pokraču-
je ve své bohu libé práci pro lidi,
kteří ztratili ve staré vlasti pro-
tiprávně majetek.--Zemřel Vlad.Von-
dráček.--Problémy se zuby vyřeší lé-
kaři dr.Jiří Začal a dr.Catherine
Začalová, 1096 Feeley Court, Missis-
sauga, tel. 905-823-4844.--Nejlepší
evropské maso a uzeniny v Ottawě:
1920 Bank St., tel./613/ 521- 5557.--
Bazár u sv.Pavla je 30.11.od 9.dop.

Předvedení humorné di-
vadelní hry Ray Coony-
ho "1 + 1 = 3" sloven-
ským souborem Dolina,
s hostujícím bratislav-
ským hercem Františkem
výrostkem v hlavní ú-
loze /na obrázku/, bylo
záslužným činem.O ús-
pěch tří představení
v Torontě se na prvním
místě zasloužila ředi-
telka souboru Dolina,
Olga Turoková.

ZE ŽIVOTA KRAJANŮ

na kanadský trh populární pečící mísu-REMOSKU. Je o ní známo, že
griluje, toastuje, dusí, smaží, ale hlavně báječně peče, jak masa tak
moučníky. Obchodní ředitel firmy, která REMOSKU ve Frenštátu pod
Radhoštěm vyrábí, Ivo Svoboda, dává přednost názvu "pečící trou-
ba". Jiní by asi řekli, že je to užitečný elektrospotřebič do ku-
chyně. Kanadský certifikační úřad ENTELA schválil konečnou verzi
výrobku a nové nálepky v anglickém a francouzském jazyku. Pokud
se týče ceny, původní odhad byl 159 kan.dolarů pro prvních 300 ob-
jednávek. Jak čtenáři vidí z obrázku, p.Pavel Zeman je seriózní
důvěrubudící pán, tak nemusíte váhat a projevte o tento český vý-
robek zájem.--Ze Strathroy, Ont. se ozval Peter V.Čatloš, syn zná-
mého slovenského generála.--Dvě smutné zprávy:16.11.zemřel v Torontě náhle Jan

Pavel Zeman,
distributor
REMOSKY v Kanadě.

REMOSKA

se začne predávat tuto jeseň v Kanadě a USA
Blíže informácie podá:
Pavel Zeman
InterTrade Avenue Inc.
319 Dunlop Street West, Whitby, ON L1N 1T9
Tel: 905-430-0844 (nechajte zprávu)
Bezplatne: 1-866-850-3462 (Kanada & USA)
E-mail: zeman@intertradeavenue.ca
Fax: 905-430-9242

Ej, fujara trombitá,
dukátni vybitá,
ej, ktože ju vybíjal,
sedem rôčkov zbíjal.

To tady ještě nebylo!
Slovenská evang.cír-
kev sv.Pavla v Torontě
na Davenport Rd.osla-
vila 3.11. důstojným
způsobem 60.výročí své-
ho založení.Přišlo to-
lik členů sboru a přátel
zblízka i z daleka
/včetně býv.p.faráře
Jamnického/, že se ani
do kostela nevešli.Byl
to radostný den i p.fá-
ráře Ladislava Kozáka,
který v kulturním pro-
gramu potěšil přítomné
hrou na tradiční fuja-
ru.Zlepšuje se..

Křstka, který v 50.letech byl chodcem pro Američany, ale na-
koniec se dostal do spárů StB a byl vězněn v Uh.Hradišti a
jinde. Ve Světlé n.Sázavou /svém rodišti/ zemřel p.Zdeněk
Mahler z Toronta.--J.Chretien otevřel v Praze novou kan.
ambasádu. Renovace pronajaté budovy pro 40 úředníků stála
přes 5 milionů dolarů. Roční nájem za budovy činí 480.000
dolarů.--Koncem února 2003/a až do 14.března/ se bude po
záp.Kanadě pohybovat populární Otec biskup Jaroslav Škar-
vada.Byl v letech 1965 až 1969 osobním sekretářem pražské-
ho kardinála Josefa Berana. Náčrt programu:28.2.bude bese-
da s krajaný ve slov.kostele sv.Cyrila a Metoděje v New
Westminster, BC. 1.a 2.3. má být Duchovní víkend v St.Mi-
chael's Church, 9387 Holmes St., Burnaby, BC; vyvrcholením
bude Slavná mše sv.v neděli ve 2 hod.odp. s českým zpěvem
a českou varhanicí. Otec biskup má být 5.3. v Calgary a
nejspíš 12.3. v Edmontonu. Je známo, že vzácný host má po
Kanadě hodně přátel a je jasné, že naši v Torontě a v Mon-
treálu budou smutní, že nenavštíví je.--Mirek Křivánek z
Nesovic nám napsal, že dostal z kan.ambasády v Praze infor-
maci, že krajané žijící v Kanadě mohou nyní žádat o české
občanství./Některým zdejší krajanům přesto sezení na dvou
židlích jaksi nesedí.--Zubní lékařka dr.Johanna Legner
si vydává vlastní bulletin:"Tooth Talk".--Torontský pro-
fesor Paul Magocsi vydal 3 nové knihy týkající se Rusinů
a Ukrajinců.--Č.3-4/02 "Edmontonského Zpravodaje" bylo o-

NAŠI V HAMILTONU

Pražákovo kvarteto z Prahy
potěšilo svým uměním kraja-
ny i jiné milovníky hudby
v Hamiltonu.Koncert umožnil
Zdeněk Koníček.Hráli i Sme-
tanu

pravdu skvěle; specificky na-
revné fotografie Z.Fišery.--
Na setkání podnikatelů v To-
rontě promluvil zasedením ředi-
tel kan.operací ČSA, p.Lad.
Slípka. Hodnotné řeči měli
též p.Martin Tlapa, zast.Czech
Trade a Otto Jelínek, zast.
firmu Deloitte and Touche v
Praze.--Bill Clinton byl na
priv.snídani fv London Drugs
v Mississauze 4.11. Mezi že-
nami je nebyvale populární.--
Olga Kosičková zůstává na gen.
konsulátu ČR v Montrealu. Za-
jímavost: Štěpánka Klusáková,
sekretářka p.gen.konsula Park-
mana, je z Pardubic.--V Praze
vyšla kniha M.Atwoodové"Museum
zkamenělin", 320 stran, 229 Kč.-
10.12.se u sv.Václava ve 13 h.
na ván.schůzi sejdou senioři.

Ceská obchodní mise v Kanadě

Zájezd početné obchodní mise ČR do
Toronto, Ottawy a Montrealu, byl mimo-
řádně úspěšný. Byla to první zámoř-
ská cesta nového ministra průmy-
slu a obchodu Jiřího Rusnoka. Přek-
vapil ve svém projevu svěžím pohle-
dem na rozvíjející se obchodní vzta-
hy mezi Kanadou a Českou republikou.
Na české straně byli zástupci 23 vět-
ších podniků, kteří měli zájem o ex-
port či kanadské investice. Semináře
v Torontě se zúčastnilo přes 100
registrovaných návštěvníků, což je
úspěch ředitele obch.komory Lubomí-
ra J.Novotného. Významné bylo setká-
ní české delegace s příslušným mini-
strem ontarijské provincie vlády.
Nejzajímavější projev měl pp.Tla-
pa a Otto J.Jelínek. Ačkoliv záznam
o zájezdu české mise p.obchodního
attaché z Ottawy V.Bártla je vynika-
jící, chybí tam zmínka, že zájem proje-
vil svou účastí krajanůský tisk.Výše
uvedený snímek zachycuje /mimo seni-
nár/ p.ministra J.Rusnoka /poslance
ČSSD za Hradec, vlevo/ a M.Janečka,
vydavatele "Kanadských Listů" a čest-
ného občana Pardubic. MJ.

Z České republiky a Slovenska

Soud v Praze rozhodl, že výtvarnice Jarmila Ploková je dcerou spisovatele Jiřího Muchy a vnučkou světoznámého malíře Alfonse Muchy. Má nyní právo na navrhování a výrobu předmětů inspirovaných dílem svého dědečka. -- Britští celníci našli v příručném zavazadle kapitána ČSA pistoli. Pilot nesmí nyní opustit Anglii a pokud se zjistí, že se zbraní dokázal odletět z Ruzyně, mohou padat hlavy i tam. -- V Záběhlicích u Jílového mají nyní krásný nový kat. kostel. -- Havlovi věří dnes rekordně málo lidí: 45 procent. -- České reklamy jsou nejlepší v Evropě. Soutěže byly ve Slovinsku. -- Dalibor Valoušek sloužil StB a KGB ve světě pod šesti různými jmény a stal se plukovníkem KGB. Korunoval své "umění" tím, že se v Torontě stal kanadským občanem. Navštívil pak USA,

Kanada na summitu NATO v Praze

Již příští týden se v Praze setkají hlavy států a předsedové vlád 19 členských států NATO a 27 partnerských zemí, aby společně jednali o aktuálních otázkách týkajících se bezpečnosti a stability v euroatlantické zóně. Mezi hlavní témata budou patřit nové hrozby a výzvy související s nárůstem terorismu. Účastníci summitu budou jednat o nových opatřeních, která by měla posílit kapacity NATO v boji s terorismem. Naši snahou je zabránit teroristům, aby použili jaderné, chemické či biologické zbraně. Naši zástupci by měli společně pracovat na rozvoji iniciativ, které zabrání takovéto eventualitě. prohlásil k tématu kanadský premiér Jean Chrétien. Dalším klíčovým tématem je rozšíření Severoatlantické aliance. Představitelé členských států NATO hodlají během pražského summitu obnovit a prohloubit partnerské vztahy s nečlenskými zeměmi, například s Ruskem či se státy středoasijské oblasti. Účastníci setkání budou jednat také o zdokonalení operačních kapacit NATO. Kanadské delegaci na summitu bude předsedat premiér Jean Chrétien. Mezi její další představitele patří ministr zahraničních věcí Bill Graham a ministr obrany John McCallum.

byl zatčen FBI a vyhoštěn. ČT2 o něm měla program 30.5. Údajně žije ve Zdounkách na Moravě. -- V obecních volbách v Roztokách u Prahy dostal Mirko Janeček 138 hlasů. Na radnici se dostal jiný kandidát ČSSD, místní občan s 295ti hlasy. -- V Ostravě byl zatčen podvodník, který slíbil studentům práci při česání ovoce v Hodoníně, vybral od nich záruku 830 Kč a zmizel. Práce reexistovala. -- Ve volbách do senátu ztratila ne se verní Moravě nejvíc lidová strana KDU-ČSL. Silné pozice získali komunisté, např. v Karvině přes 34 procent hlasů. Výsledek voleb rozčaroval M. Čupíka z Frýdku-Místku, který nám poslal komentář. -- Podle Ústavní listiny ČSR z 25.2.1920, platné do 9.5.1948, byl komunistický puč v únoru 48 neústavní. Dokazuje to nalezený originál návrhu K. Gottwalda E. Benešovi na doplnění vlády 25.2.48. Zájemcům rádi pošleme kopii článku z listu "Masarykův lid", který má název "Lze únor 1948 formálně považovat za ústavní akt?" -- Podle švýcarského "Zpravodaje" pod taktovkou ministra C. Svobody nezůstal na Zamini kámen na kameni. Důkladné čistce pomohla aféra s K. Srbou, který je obžalován z přípravy vraždy novinářky. -- Bývalé osobní auto Jana Masaryka, Praha Grand z r. 1922, má ve své soukromé sbírce p. Emil Příhoda v Lomnici n. Popelkou. Je vybavena i původním piknikovým košem. Ještě v r. 1994 sloužilo toto auto jako kurník pro slepice. Restaurace zabrala 7 let. -- Prof. Lad. Horák si v "Právu" posteskl, že příliš mnoho rozpadlých bývalých státních statků a budov JZD. -- V Osvětimi byla vyplešena sokolská část čs. expozice. V lágru přišlo o život na 700 bratří a sester. -- 100 osob uctilo památku sedláka Josefa Kepky ve Vranovicích u Brásů. Byl komunisty popraven jako "hlavní agent Zelené internacionály". Deska je na jeho rodném domě. -- V. Havel řekl, že členství v NATO přineslo České republice základní pocit bezpečí. -- Poslední ministr obrany SSSR maršál D. Jazov, 76, měl interview v "LN". Řekl mj. větu: "Já bohužel vím, že zase jednou přijdete o Sudety". Připomněl, že Gorbačov se domluvil s Američany, že po Rusech odejdou z Evropy i oni. K tragedii v Čečensku řekl: "Je to výsledek chybné politiky našeho vedení. Už v r. 1991 měli s nimi jednat." -- O vysídlení sudetských Němců po válce pojednává kapitola "Odsun" v třetím dílu "Pamětí Václava Černého." /Rádi pošleme kopii./ -- V rámci "Měsíce české a slovenské kulturní vzájemnosti" v Praze vystoupili mj. Petr a Jaroslav

Alois a Rosl Foglovi z Montreálu mají nesporně toulavé boty. Létají do ČR každý rok a vždy nejméně na měsíc. Letos se zdržovali v okolí Jabloného n.O. Na fotce je MuDr. Jiří Zehnula z Lázní V. Losiny a A. Fogl/vlevo/

SUŽUJE VÁS ARTRÓZA, ARTRITIDA NEBO COXARTRÓZA ?

V minulém čísle "KL" jsme se "strefili" do bolševníku a málem jsme na tento plevel v okolí Pramenů blízko Mariánských Lázní, přivolali armádní pyrotechniky. Chybně jsme psali o "bolšovníku", ale rostlina se skutečně jmenuje bolševník! Ozvala se pozorná čtenářka z Churchill, Manitoba, že listy bolševníku léčí deformované, opotřebené nebo zanícené klouby. Poslala nám tuto informaci:

Kromě listů kapusty a zelí můžeme doporučit i obklady z listů bolševníku. (Jako jedovatou rostlinu nedoporučujeme používat bez konzultace s lékařem. Pozn. překl.) Listy bolševníku najdeme na mezích, svazích a loukách. Rostlina roste i ve vlhkých listnatých, smíšených a lužních lesích. Má velký, plochý, nazelenalý až bledě růžový okolk. Na lukách a chodnicích vyniká mohutným vzrůstem.

Naši triadevadesátileté babičce jednou za velkých bolestí oteklo levé koleno. Obyčejně byla velmi pohyblivá a teď se musela opírat o hůlku, ale i tak velmi těžko chodila. Čtrnáct dní jsem jí dávala obklady ze švédských bylinek (čtyři hodiny) a na noc jsem jí přikládala horké, žehličkou přejaté, listy zelí. Bolesti sice trochu polevily, ale chodit stejně nemohla. Přinesla jsem listy bolševníku a hned první den jsem byla úspěšná. Listy jsem umyla, rozmačkala na prkénku a na noc je přiložila na nemocné koleno. Druhý den potíže s chůzí odezněly. Byl však ještě patrný otok. Následující večer jsem ještě jednou opakovala obklady a potom k naší velké radosti zmizel i otok. Naší babičce je dnes 94 let a chodí stále bez hole. Všechny bolesti i obtíže v koleně zmizely.

Maria von Treben v knize "Zdraví z boží lékárny".

posteskl, že na českém venkově je vá. Výtěžek připadl Centru zdravotně poštižených v Č. Budějovicích, který byl poškozen během nedávných povodní. -- Bylo zjištěno, že vlajky své země si Češi kupují málo. /Ve Švédsku má modrozlutou vlajku mnohá rodina, zvláště na venkově. -- Štrougalův případ byl soudně uzavřen. -- Senátor J. Stodůlka má názor, že účast krajanů ve volbách v ČR si vyžádá úpravu stávajícího zákona. -- Má být Čs. rád bílého lva anulován pro těchto 6 mužů: Brežněv, Kaddafi, Honecker, Castro, Kim Ir-Sen a Arafat? -- Kardinál Miloslav Vlk byl zklamán, že parlament neratifikoval smlouvu s Vatikánem. -- Draham ubýlo skoro 10 milionů cestujících za rok. -- Sochu Emila Zátopy v Lausanne ve Švýcarsku odhalila jeho vdova Dana. -- Fotbalista "Pepa" Bican má bustu na vyšehradském hřbitově. -- Z chrámu sv. Barbory v Kutné Hoře

se uvolňují kvádry a ohrožují kolemjdoucí. -- Ševci oslavili ve Zlíně poutí svátek sv. Kryspína. -- Názor muže, kterému to myslí "Krajané nepotřebují ani tak volit do českého parlamentu ve své přijaté domovině, jako potřebují, aby když do ČR přijedou, cítili, že je bereme, že jsou součástí našeho národa. Krajan, když k nám přijde, má to být pro nás svátek. On to sám musí cítit, že je to pro nás svátek a když se vrátí do Toronta či jinam, všem souseďům bude s vděčností vyprávět, jak krásně byl ve "staré vlasti" přijat." Do těchto snah by se měl plně zapojit Čs. ústav zahraniční, s předsedou Jaromírem Šlápoutou.

Služby a informace online

Kde mohu...

- dozvědět se o pracovních příležitostech?
- vyhledat si zdravotní informace online?
- poučit se, jak zahájit podnikání?
- vyhledat si informace o klimatických změnách?

Webové stránky kanadské vlády poskytují informace o těchto a mnoha jiných dalších tématech.

Jsou zde pro vás. **canada.gc.ca**

☎ 1 800 O-Canada (1 800 622-6232)
TTY / TDD: 1 800 465-7735
🌐 canada.gc.ca
📍 Service Canada Access Centres

Canadá

O LETCÍCH

Ve štábu RAF pracoval za války německý agent, který krátkovlnnou vysílací stanicí podával důležitě zprávy německé ústředně v Döberitz-Wansee u Berlína. To byla centrála hlásné služby o náletech spojeneckých letadel pro území Německa a okupovaných zemí. Napřed byl likvidován nebezpečný agent a o týden později byla centrála přesídlena náletem angl. letadel zničena. -- Poslední číslo "Kanadského Sokola", který rediguje Jan Waldauf, mělo zajímavý článek "Sokol 311. perutě". Jednota byla založena jako pobočka Sokola Londýn/ 14.1.1941. Starostou se stal

Zemřel letec Plunkett, za války vězněn v Praze

LONDÝN (CTK) - V Británii včera zemřel Desmond Plunkett, válečný letec, kterého gestapo věznilo sedm měsíců v Praze. Společně s českým letem Bedřichem Dvořákem a dalšími válečnými zajatci utekl z německého zajateckého táboru při akci, která se později stala námětem filmu Velký útek z roku 1963. Plunkett sám napsal své paměti pod názvem Muž, který odmítl zemřít.

Z táboru Sialag Luft III uteklo 23. března 1944 rok kopaným tunelem 76 mužů. Nacisté je s výjim-

kou tři všechny znovu zajali a na přímý rozkaz Adolfa Hitlera, který byl porušením mezinárodních norem, jich padesát popravili.

Plunkett zastřelen nebyl, ale strávil sedm měsíců na samotě gestapa v Praze, kde byl často bit. V zajateckém táboře, kam se dostal poté, co byl jeho bombardér sestřelen nad Holandskem, Plunkett připravoval mapy pro útek.

Do jeho tras zahrnul území Československa a Švýcarska. Plunkett byl zatčen až na česko-rakouské hranici.

Praha, Česká republika, 5.5.2002: po mnoha letech se setkali dva váleční kamarádi: vlevo-plk. Jaroslav Novák, vpravo-stále četař Josef Pařez. Mezi nimi je jejich maskot: zajíček, který s nimi létal a přinesl jim štěstí. První žije v Austrálii, druhý v Jižní Africe.

Jaromír Král, náčelníkem Josef Cibulka, jednatelem J. Doubek. Když J. Král padl, jeho místo převzal F. Taiber a když padl i on, starostou /až do konce války/ byl Ambrož Briar. -- Plk. Hugo Mellion navázal, díky "Kanadským Listům", ztracený kontakt se svým válečným kamarádem Josefem Pařezem, který žije v Jižní Africe. Protože Pařez je jen seržantem, Hugo se nabídl, že mu z Anglie pomůže, aby byl povýšen a dostal válečnou náhradu. V prvním dopise do JAR se Hugo přiznal, že měl u perutě přezdívku "FLUGO" a myslel si, že to bylo pro rozlišení od jiných dvou mužů s křestním jménem Hugo. Teprve později se dověděl, že to byl pražský slang a že to slovo znamenalo "ocas". Plk. Mellion nám sdělil, že na oslavě "28.X." v Londýně bylo 6 let. veteránů a 10 býv. vojáků. Mezi nimi i býv. dirigent vojenské kapely v Leamingtonu Vilém Tauský. -- "Times" měly nekrolog o Raimundovi Půdovi. Zdůraznily jeho roli instruktora mladých pilotů. -- Máme vystižný článek o nedávno zemřelém plk. let. Antonínu Vendlovi z pera jeho přátel J. Zdiarského, J. Pavlíka a Zdenka Hurta. Článek otiskneme, až nám kol. Pavelka z Brna pošle vhodnou fotografii. -- Gen. let. Vladimír Nedvěd, 85, se stal čestným členem Československého klubu v Queensland /Austrálie/. Při ceremonii byla i jeho paní a 2 synové. Poslal nám projev, který měl 25.5.02 v sále Senátu ČR. Několik dní před

tím se na Hradě sešel s prezidentem Václavem Havlem. -- 2.3.2002 zemřel v ČR p. František Vrána, 98, bratr známého RAF letce Adolfa Vrány z Nové Paky. -- Ve Rváčově bylo ustaveno občanské sdružení s názvem "Klub vojenské a letecké historie Rváčov-Černá". Máme kontakt se členem Klubu Milošem Podzinkem, st. -- Během 6. ročníku Memorial Air Show v Roudnici v červnu létal A-6 Invader a P-51 D Mustang, který se chlubil přezdívkou "Stará vrána". -- V Ontáriu se nám ztratil G. Schwarz z Pictonu. Kdo o něm ví? -- Data Františka Jirouška: RAF č. 787220, nar. 20.10.01, zemřel 12.7.82. Byl choceňským rodákem. -- Plk. Jaroslav Novák a gen. Vlad. Nedvěd, oba z Austrálie, byli hosty na české let. základně v Náměšti n. Oslavou. -- Láda Světlík oslavil na N. Zélandě "85". V dopise se zmínil, že si váží přátelství válečných kamarádů od 312. perutě, např. s Ant. Dvořákem v Montréálu. -- Velitelé letectva v ČR konstatovali: "Chtějí k letcům a padajícím z hrazdy" /podle článku v "MF-D" 21.10.02./ -- V RAF Café v Brně mají vystavený člun/dingy/ RAF letce Fr. Zabloudila od 311. -- M.L. se pozastavil nad tím, že býv. "vládní vojáci" z Itálie byli v Anglii v RAF jen v hodnosti AC2, tedy vojín, pilot-trainee, ale přesto jsou v některých seznamech uváděni jako váleční piloti. Bylo by zajímavé zjistit, kdo je v Praze povýšil na plk. let. v.v. -- V Peel Heritage museu v Bramptonu /9 Wellington St. E./ má až do 5. ledna výstavu "The AVRO Arrow: A Dream Denied", V roce 1959 byl to jeden z nejlepších stíhačů postavených ve svobodném světě, ale kanadská vláda výrobu 20.2.1959 přerušila, prý na nátlak velkých amerických leteckých firem. Zkušební pilotem "Arrow" byl polský válečný veterán Ján Żurkowski, který sloužil s českým esem J. Františkem. -- Při vzdušné ochraně schůze NATO v Prahy, sehrálo letiště v Pardubicích významnou roli. Hemžilo se nejmodernějšími americkými stíhačkami. -- Pavel Vančata vydal knížku "Mechanikem RCAF", 52 stran. Pojednává o rohatckém rodákovi Pavlu Burešovi. Obsahuje zajímavé informace o BCATP/British Commonwealth Air Training Plan/: V Kanadě bylo vycvičeno celkem 136.849 letců všech národností, z toho bylo 900 Čechoslová-

Boleslav Navrátil

Poslední rytíři vzduchu

V Praze se koná filmový festival s leteckou tematikou, na který byli pozváni i piloti účastníci druhé světové války. Kuriózní je, že někdejší soupeři se k sobě chovají velmi přátelsky. To ovšem není nic nového. Kdo čte memoárovou literaturu, např. stíhačích es britského královského letectva RAF nebo německé Luftwaffe, setkává se s tímto postojem často.

Jeden z nejlepších spojeneckých stíhačů Pierre Closterman popisuje reakci, když byl sestřelen na svém messerschmittu Němec Kurt Novotný; jako by zabili jednoho z vlastních. V Praze se setkali přátelsky také dva soupeři - stíhač Luftwaffe Fritz Wiener a český pilot Jiří Hartman. Utkali se v souboji nad Francií. Slavný letec František Peřina řekl: „My, piloti, jsme zvláštní kasta lidí... Bojujeme spolu, ale nakonec si podáme ruce jako kamarádi.“ Souboje stíhačů z druhé světové války se skutečně podobaly rytířským duelům - dva muži proti sobě na život a na smrt. To už dnes ale neplatí, stíhači létají přepláná elektronika se podobají výkonným robotům bez srdce a emocí: soupeře najdou a v tisícině vteřiny zaměří, pilot jen stiskne spoušť - a „chytrá raketa“ se postará o zbytek. Dnešní války, jak jsme se o tom mohli přesvědčit v Zálivu, na Balkáně nebo v Afghánistánu, žádné rytíře nepotřebují. Byli by na obtíž.

Kirkland Lake, Ont. je uveden jako "Paul Bures" a na památníku v Praze-Dejvicích je jen "Bures O." Na památníku desce před kostelem v Ronatci jsou jeho data správná. Na hlédnutí do Vánova seznamu jsme zjistili, že O. Bures na památníku v Dejvicích je rodák ze Skaličky u Přerova /28.4.09-1.1.45/. Sloužil u 311. /Shodou náhod moje paní Jana je rozená Burešová, ale s oběma výše zmíněnými letci příbuzněna není./ -- Ze Saganu uprchl B. Dvořák, nebyl po dopadení Gestapem zastřelen, ale vyslýchan tvrdě v Praze a válku přežil. Po r. 48 byl z letectva vyhozen a zemřel v naprostém zapomnění 29.8.1983 v Pardubicích. -- Až do 5.1.03 je v Lobkovickém paláci na pražském Hradě otevřena výstava o gen. M. R. Štefáníkovi.

F/Lt. Rudolf Zima patřil v Medicine Hat, Alta. k populárním instruktorům. Nar. se 6.3.04 v Jindřichově Hradci, létal u 310. Sq., zemřel 11.6.72 /snad v J.H./.

Gen. let. Jaroslav Vítek připíná na prapor 30. let. pluku Řád Rudé hvězdy. Prapor drží velitel pluku plk. K. Zubo. Za Vítkem je pplk. Zbyněk Čeřovský; po "asanaci" 1977, přišel o vše, co měl.

O VOJÁCÍCH

Máme zdařilé foto tří přátel: Oty Brücka, Edy Picky a K. Hireše. O.Brück se narodil v Brně 12.8.1915 a po útěku přes Maďarsko se 4.6.1940 přihlásil do čs. jednotek v Agde. Byl jako četař-aspirant

TĚŽKÉHO ŽIVOTA KOUSEK

V bouřlivých dobách jsme se narodili

Narodil jsem se 29. 3. 1914 ve Veselíčku, po vychození obecné školy a absolvování reálky v Novém Městě n. M. jsem začátkem roku 1934 dobrovolně nastoupil vojenskou službu v zál. důstojnické škole v Brně. Po ukončení Vojenské akademie v Hranicích jsem v hodnosti poručíka nastoupil roku 1937 na Slovensko ke 12 p. pluku „M. R. Štefánika“ v Komárně a začátkem roku 1938 odeslán s jednotkou – Strážný prapor XV – do opevnění v jihozápadních Čechách. Po demobilizaci jsem se vrátil zpět k pluku t. č. v Banské Bystrici a po rozpuštění armády německou okupací propuštěn z vojenské služby v březnu 1939. Téhož roku jsem odešel za hranice zapojit se do nové se tvořící čsl. armády ve Francii. Po pádu Francie následovala evakuace zbytku naší armády do Anglie. V letech 1944 – 45 jsem se ve funkci velitele roty zúčastnil bojů u Dunkerque, v květnu 1945 jsme se vrátili do osvobozené vlasti.

Moje manželka Eliška (Elsie) je narozena v Anglii, během války byla přidělena k námořní službě pro ženy (W.R.N.S.) v Harwich, kde jsme se poznali, a po ukončení války v Anglii byli oddáni.

Osamostatnil jsem se a začal hospodařit v obci Ohučov nedaleko Plzně. V roce 1946 jsem byl zvolen do funkce předsedy MNV, kterou jsem zastával do 25. února 1948, kdy mně byla na zákrok OV KSČ odňata. Velmi brzy po únorovém puči začal náš útlak, šikanování, pokutování. V prosinci 1946 se nám narodila dcera Anička.

Na začátku 1949 jsem byl varován přítelem – komunistou, že mé rodině hrozí vystěhování z vesnice a mně pravděpodobně zatčení. Manželka obdržela povolení navštívit rodiče v Anglii. Domluvili jsme se, že se už do ČSR nevrátí. Aničku nám odvezl několik dní před tím tamtéž úředník Červeného kříže. Sousedům ve vsi jsme řekli, že dcera (byla po operaci) je u mé sestry ve Žďáře. Tímto jsem měl starost o bezpečí rodiny za sebou a brzy potom jsem přišel v noci hranice do Bavor nedaleko Nýrsky. Tábor (D. P. Displaced Person's camp), do kterého jsem byl poslán v Murnau na úpatí Alp, byl řízen a spravován tiskrajinskými uprchlíky, kteří spolupracovali za války s nacisty, a pobyt tam pro Čechoslováky nebyl dobrý. Naštěstí mě manželka pomocí britského ministerstva obrany (War Office) dostala do Anglie asi během dvou měsíců. Osm let jsem pracoval na různých farmách, od matička jsem měl úctu k práci s půdou.

V roce 1953 se nám narodila druhá dcera Libuše a v roce 1956 třetí Helenka (Lenka).

Po událostech v Maďarsku v roce 1956 jsme přestali věřit v návrat domů a požádali jsme kanadskou vládu o azyl, což nám bylo povoleno. Měl jsem už z Anglie vyjednanou práci na farmě v Ontáriu. Viděli jsme s manželkou před sebou mnoho práce, odříkání a potřebu jasného plánování. Bůh nám i dětem vždy dopřál dobrého zdraví, budíž JEHO jméno pochváleno. V roce 1959 jsme si vypůjčili z Československé kampaňky v Torontu 2 000 dol. a koupili 5 ac. (2 ha) půdy. Zde chci zdůraznit a ocenit vzájemnou sousedskou pomoc Kanadánů lidem v nouzi, zvlášť na venkově. Práci jsem dostal v letecké továrně DE HAVILAND. V roce 1959 před vánocemi jsem byl propuštěn a sehnal jsem si práci u ministerstva státních lesů a statků v nedaleké výzkumné stanici. Po několika večerních kurzech na universitě v Torontu jsem byl jmenován statistikem. Tuto funkci jsem zastával do roku 1975 a 1 – 2 dny v týdně do r. 1976.

V životě člověka (jako i národa) jsou období, jež se dají nazvat poklidnými a naopak období hektická. Tímto obdobím procházela naše rodina od příchodu do Kanady. Nikdy jsme nehlédli zpět, stále kupředu a naše úsilí bylo odměňováno. V roce 1964 se nám vdala naše Anička, v roce 1967 jsme koupili zanedbanou farmu 100 km severně od nás a od té doby každý volný den byl věnován opravám. V roce 1971 se druhá dcera Libuše vdala za československého emigranta ing. Pavla Strážnického. Náš zpola osiřený dům jsme prodali a v roce 1973 se odstěhovali do znovu vybudovaného domu na farmě. Já i manželka jsme stále pracovali ve svých zaměstnáních až do roku 1975, kdy jsem žádal o předčasný důchod. Příbuzní z Anglie a ČSR nás navštěvovali dost často. Práce nás zmáhala, přestěhovali jsme se k Aničce a koupili nový pozemek pro stavbu nynějšího domu, který nám z větší části postavil stavitel. Bylo to v roce 1981. Nastěhovali jsme se do našeho nového domu a po dva roky dodělávali vnitřní zařízení zase sami.

Při tom putování světem jsem nikdy nezapomínal na československé krajské spolky, dělal ve svém okolí přednášky o naší zemi, peněžně podporoval humanitní činnost „Národní rady žen v USA“ pomáhající čsl. uprchlíkům. Jsem členem Křesťanské akademie v Římě. V Anglii jsem byl členem Československé legationářské obce a jsem jejím členem dodnes. Teprve v osmdesátých letech jsem znovu uviděl svoji starou vlast.

Moudrý národ se často vrací k obětem i chloubě své minulosti. My taky jsme nezanedbali na svou vlast a rádi ji teď navštěvujeme. Během mého vyúčtování angličtiny ve Žďáře (1991, 1992) jsem ku své radosti zjistil, že vaši mladí lidé myslí v mnoha případech lidštěji a demokratičtěji než starší, soběčtější generace. BUH JIM OBĚMA POMAHEJ!

(redakčně upraveno)

V úctě

Josef Svatoň
plukovník v. v.

J. Svatoň

Listy Žďáru nad Sázavou.

Plk. Josef Svatoň, manželka Elsie a dcera Anička.

NAŠE ROVY

PACIFIC GROVE

Gustav
Galko

Gustav Gary Galko, 81, a retired language instructor, died Wednesday at Hospice House.

He was born Jan. 14, 1921, in Lubina, Czechoslovakia. At the outbreak of World War II he fled to England, where he linked up with other young Czechs and Slovaks who fought with the British and American armies. He served with distinction and at the end of the war he returned to his homeland as a colonel in the Free Czechoslovak Army.

When the Communist Party took over Czechoslovakia, Mr. Galko fled his homeland with his fiancée. A former war colleague arranged for him to find employment in Bremen, Germany, with the United Nations Relief and Rehabilitation Administration, where his language skills were sorely needed. In 1951 Mr. Galko immigrated to the United States, where he found employment at the Defense Language School. He also earned a master's degree in business administration from Golden Gate University.

In his retirement, Mr. Galko received many military and civic accolades and awards from his homeland, but no honors were ever as important to him as the time spent with family, friends and former colleagues.

Mr. Galko avidly hunted mushrooms and game and loved dancing and singing. He was a devoted Dodgers fan. For 40 years he was a loyal and active member of the Church of the Wayfarer. Another of his favorite pastimes was walking with his beloved yellow lab, Rocky.

He is survived by a sister, Emilia Zatkalkova of Slovakia; two daughters, Linda McArthur of Pebble Beach and Tiffany Weaver of Matthews, N.C.; and five grandchildren.

Mr. Galko was preceded in death by his wife, Vera in 1985, and a daughter, Eva, in 1994.

"HERALD", Monterey, CA.-6. October 2002.

přidělen k 3.p.pl. jako instrutor nováčků. V Anglii sloužil u moto-praporu. Přežil boje na Dukle a konec války ho zastihl v Martině. Do civilu odešel koncem r.1946.--V minulosti neměl plk.J. Svatoň námítky,když jsme uveřejnili jeho adresu. Jistě nebude protestovat ani nyní,tedy: Col.J. Svatoň, 206 Stegman Rd.,Holland Landing,Ont.L9N 1B6.Tel./905/ 953-8320. Možná,že se mu ozvou jeho váleční podřízení,o kterých neví.--"Bill" Hanuš vyučoval na Vysoké škole válečné jízdu na koni. Kdo ví,kde je dnes?--Že Žďáru n.Sázavou odešli do zahr.armády mimo J.Svatoně také:Bohuslav Holenář a Jindřich Leskauer.--Ve Stráži pod Ralskem proběhl výroční Memoriál A.Sochora.Letos se o zdar podniku zasloužil Jiří Pavlič z Č.Lípy.--Na ostrově Vis v Jaderském moři se nachází tzv.Masarykova vila",která patří či patřila Čs.OL.Trajekt jezdí ze Splitu. Pokud dům a rozsáhlá zahrada patří ČsOL,měla by se napolo rozpadlá budova opravit,aby příp.sloužila členům ČsOL k ozdravným pobytům.--V Praze zemřel "kanonýr" Fr. Machaň /4.7.1912-17.12002./--V Liberci odešel na věčnost obětavý plk.Josef Mládek,nar.23.7.19 v Nové Pace.Byl obdivovatelem gen.K.Klapálka,s kterým byl u Tobruku a pak se s ním stykal doma.--Britské "Times" měly článek "Major-General Josef Buršík", s fotografií.--Odházející náčelník štábu Armády ČR, generál Jiří Šedivý, odmítl nabídku stát se velvyslancem./Gen.Voznica není jako ambasador v Tallinu spokojen./--Ve Zbečniku se obnovuje srub T-S5 "U Křížku".Informace sbírá M.Podzimek,uI.K.Čapka1134, 512 51 Lomnice n.Popelkou.--V Lomnici se v květnu dožil 90ti let "tobručák" Ladislav Rubín.--R.Beith,14 Middlecroft,Guilden Sutton,Chester,CH3 7HF,England napsal a vydal "The Postal History of the Free Czechoslovak Forces in Great Britain:1940-1945", 90 stran. Autorem předmluvy je František Kaplan. Je to pochoutka pro filatelisty!--Kdo ví,zda a kde žije Marfel Jurech,syn generála?--K.Hrkal napsal:"Generál Buršík byl válečný invalida a proto neměl v Anglii zrovna lehký život.Měl dva syny a dceru. Teprve když mladí začali vydělávat si Buršíkovi mohli koupit rodinný dům."--Gen.J.Souček-SUK nám poslal foto-kopii zajímavého záběru: četař asp.Vladimír Pavezka vede naše vojáky na frontu u Autricourt s tasenou šavlí.--Předsedkyně ČSBS A.Dvořáková řekla 5.10.2002 u Dukelského Památníku,že Dukla spojuje naše národy".--V Praze vyšel článek"Stali se američtí zajatci z korejské války pokusnými králíky čs.vědců?"A hned komentář:děkazy chybějí.--Od 8.9.vysílal čs.rozhlas-Vltava čtyřdílný seriál "Smrt gen.Luži aneb patryzánská pomsta krev za krev".Kritik nazval cykl příběhem viny a pomsty, zbabělosti a osobní statečnosti.--Pod mnoha českými generály se třesou křesla. Jiřího Šedivého na Hlavním štábu nahradí Pavel Štefka.Největší problém:hlídání a kontrola muničních skladů.--ČT-2 vysílala dokument "Soudece i odsouzený". O Bedřichu Reicinovi /1911-1952/. Autorem scénáře je voj.historik F.Hanzlík z Vyškova. Tvrdí,že o likvidaci Reicina se postaral A.Čepička.--Mezi "tobručáky" patřil i Bohumír Kobliha /26.10.1902-20.3.1981/. Článek v "NO" měl název "Od Tobruku po Jáchymov".--Nový voj.přidělenec v Moskvě Karel Kotek přišel na myšlenku, aby na údržbu hrobů čs.legionářů od Bachmače po Vladivostok finančně přispěly české firmy, které v Rusku podnikají. /Na místě velkého našeho voj.hřbitova v Irkutsku je park;zjistil to novinář V.Bartuška,který Rusko a Sibiř projel./--Podle A.Čepičky a L.Kopřivy bylo na Pankráci na bloku"C" vězněno až 90 amerických zajatců z Koreje. U výsledků byli sovětsí poradci.--Na Dukle padl F.Geisler.--Máme podrobný záznam o kariéře V.Pavezky za války v Anglii.Napsal jej sám anglicky pro své syny.--Z Ústí n.O.se ozvala V.Mikuláščíková,která učila internované děti ve Svatobřicích za války. Její děti na ni nezapomínají.

Poznámka red.t.l.: "Gusta" Galko byl všestranný, nadaný muž,trochu historik a sběratel,se smyslem pro humor.Litoval,že vojáci WW2 nemají přehled všech, kteří v ní na západě sloužili-jako mají např.letci.Znal se s hraběcí rodinou Cholmondeley a dával pozor na jejich synka. Nejlepším jeho válečným kamarádem byl MUDr.Jan Prager a když se s ním po mnoha letech v Praze sešel byl smutný,když od něho slyšel,iak musel za své vlastenectví v 50.letech trpět. Gustav Galko a Julius Výmola napsali v r.1989 redaktorovi "KL": "Držte nás,zahraniční vojáky a letce, pohromadě. Věříme,že se Vám jednou dostane většího uznání,než jen děkovných slov od jednotlivců."M.Janeček.

O PARAŠUTISTECH

V knize E.

Trojana

"Tak přísahali"

/s podtitulkem "Partizánský odboj v Orlických horách /půjčil nám ji cestovatel A.Fogl z Montreálu/, jsme našli zajímavou kapitolu o výsadku "BARIUM" /Šandera, Býček, Žižka/. Obsahuje výpověď Býčka, který jediný válku přežil, jakož i výpovědi českých spolupracovníků a šesti zatčených úředníků Gestapa z Prahy a z Hradce Králové po skončení války. Akce proti výsadku řídil komisař Leimer. -- V knize jsou zajímavé

podrobnosti o V.Lepaříkovi, veliteli výsadku "GLUCINIUM", který spolupracoval ochotně s Gestapem a zavinil rozbití skupiny "Barium", jakož i podzemního inženýra kolem Záhřebu. Zradil také větší skupinu partyzánů na Suchém vrchu. -- "Kdo neuplave 30 metrů oblečený, obutý a s dvěma cihlami v batohu, toho nepustím k para výcviku", říká dlouholetý parašutistický instruktor, sokol a npor. v záloze Vladimír Valeš, 75. Je stále aktivní v M. Krumlově. -- Vyšel český překlad amerického autora Wm. Breuera "Tajné mise 2. světové války". Kniha vyšla v Českém Těšíně. -- J. Šála z Brásů nám poslal svědectví MUDr. Jana Hrocha, který v době heydrichiády působil v nemocnici v Pardubicích a věděl všechno o skupině "SILVER A"/Alfréd Bartoš, Potůček, Valčík/. Opatřil pro všechny tři nové občanky. Gestapo ho přivolalo k mrtvému

Na jaře roku 1944 vznikl v městěčku Jelčimovsko mimo 2. československé paradesantní brigády v SSSR také oddíl pro zvláštní úkoly. Jeho příslušníci plnili později významné úkoly na území Československa.

Tehdejší velitel Československých vojenských jednotek v Sovětském svazu ve svém situacním hlášení k 20. březnu 1944 o této nové jednotce napsal:

"Za účelem pozdějšího použití na území Československa s cílem propagacním, organizačním, zpravodajským, eventuelně diverzním ve formě malých skupin o 2-4 osobách, zřídl jsem 15. března 1944 zvláštní oddíl a stavu 120-150 osob. Skládá se z dobrovolců, zvlášť vybraných, schopných paravýcviku. Tento oddíl může být časlečně použit jako „rozvedivatel“ sled 2. československé samostatné brigády. Byl vypracován zvláštní jednorázový program výcviku s ohledem na úkoly, které tuto skupinu čekají..."

Oddíl pro zvláštní určení (ZU) byl samostatnou jednotkou, podřízenou přímo veliteli Československých vojenských jednotek (od 5. května 1944 pak veliteli 1. československé armádního sboru). Velitelem oddílu byl jmenován štábní kapitán Josef Knop, jeho zástupcem a současně instruktorem kapitán Karel Černý a staršínou oddílu podporučík Josef Černý, který byl dnem 7. června 1944 ustanoven velitelem této jednotky. Tehdy byl také zmíněn i její název, a to na „Rota ZU“. Ve stavu roty byla celkem 86 osob, z toho 3 důstojníci, 5 rotmistrů a 78 poddůstojníků a vojáků.

Výcvik příslušníků ZU byl velmi náročný, a ne každý z přihlášených dobrovolníků ho úspěšně dokončil. Podle dochované směrnice pro výcvik tohoto oddílu lze alespoň v krátkosti charakterizovat přípravné období, které bylo rozděleno na tři hlavní části -- tělesnou, vojenskou a speciální přípravu.

Cílem tělesné výchovy, která bylo věnována minimálně jedna hodina denně, bylo vyvíjet u příslušníků oddílu sílu, vytrvalost a znalost překonávání nejrůznějších překážek. Přitom bylo využito metod, užívaných ve speciálních kurzech ve Velké Británii, se kterými se během vlastního výcviku seznámil kapitán Karel Černý. Do hodin tělesné výchovy byla postupně věnována i střelba a orientace ve dne i v noci. Tělesná příprava tak upevňovala sebedůvěru frekvencí, k čemuž sloužili i výcvik v obraně a útoku jednotlivce. Zde se vojáci naučili používat různé zbraně (i běžné předměty) k sebeobraně i útoku, jak se bránit i jak pronést tzv. tichý útok. V neposlední řadě byla provedena i příprava pro seskok pádákem z letadla.

Prof. Dr. FERDINAND SAUERBRUCH

Už v roce 1975 vydala německá spolková pošta pro Berlín známku s jeho portrétem. A čím je tento lékař pro nás zajímavý? Předně je to zakladatel hrudní chirurgie a vychoval i laureata Nobelovy ceny. Ale k věci: když ležel poraněný Reinhard Heydrich v

Praze na Bulovce, pak k němu byl prof. Sauerbruch povolán. Měl jako konziliant se vyjádřit ke stavu jeho plíce, protože byl špičkovým expertem právě v této disciplíně. Jeho závěry byly povzbudivé a popravdě ve světle jeho odborného pohledu byly plíce v pořádku. Heydrich zemřel na sepsi. A tak se prof. Sauerbruch zapsal tím, že byl v Praze a podílel se jako lékař na případu R. Heydricha. M. Vostatek.

Mirko Janeček-AKI a jeho paní Jana děkují touto cestou br. M. Chupíkovu-BILMU LOSU za odborný doprovod v Holešově a okolí!

O skautech

Druhou hlavní skupinou výcviku byla vojenská příprava, která obsahovala nauku o tržavinách, terénu, spojení, výcvik ve střelbě a bojový výcvik. Vojáci se tak seznámili s různými druhy tržavin, včetně jejich „domácí výroby“, se způsoby kladení náloží a jejich odpálení a s dalšími procedurami. Současně s tím byl spojen také výcvik v ostatních diverzních akcích, jako bylo poškozování železniční trati, přerušování telefonního nebo elektrického vedení a různé další věci. V nauce o terénu byl kladen důraz na zeměpisné znalosti předpokládajícího prostoru činnosti, čtení map, kreslení náčrtů, orientaci ve dne i v noci a na práci s busolou. To vše proto, aby se pak v akci mohl každý orientovat podle mapy a aby uvedené znalosti dovedl využít pro hlášení a vydání dispoziční. Radiotelegrafní výcvik byl zaměřen na samostatnou práci s radiostanicí, principy korespondence, sestavování depeší, šifrování a dešifrování. Praktickým využitím výše uvedených školení byl bojový výcvik, který v prvním období byl prováděn tak, že frekvencí cvičili podle předem připraveného plánu. V druhém období si frekvencí sami připravovali a řídili jednotlivé akce na základě vlastního pozorování a zpráv.

Poslední částí přípravy byla tzv. speciální část, která obsahovala zpravodajský, organizační i propagacní výcvik. Pro vojáky to znamenalo seznámit se se způsoby vyhledávání zpráv, oceňování jejich důležitosti, jejich prověřování a sestavování písemných přehledů nebo krátkých depeší. Od té doby byly způsoby vyhledávání spolehlivých osob, navazování spojení, hledání prostředků, spojek a organizování skupin spolehlivých osob a aktivní pomoc v okamžiku vlastní akce a řada dalších věcí.

Koncem května 1944 se skupina ZU přemístila opět do nového ubytovacího prostoru 2. československé paradesantní brigády do Proskurova. Zde také, již jako rota ZU, byl dokončen velmi náročný výcvik. Od 27. července 1944 byla rota ZU v plné bojové pohotovosti pro nadcházející úkoly. Ale již od konce dubna 1944 byli oddělení jednotlivci nebo malé skupinky jejich příslušníků do Moskvy, k dispoziční sovětskému velení. Tak například 18. června 1944 bylo odesláno pět příslušníků rot ZU -- rotmistr Štefan Šahur, rotm. Andrej Išvan, rotm. Dimitrij Pičkov, četník Vasil Karol a četník Augustin Kraus -- k dispoziční zpravodajské oddělení 18. sovětské armády pro hloubkový průzkum na Zakarpatské Ukrajině.

Příslušníci rot ZU, podobně jako partyzáni vyslaní Ukrajinským štábem partyzánského hnutí v Kyjevě (od konce října 1944 pak partyzánskými štáby při vojenské radě 1. a 4. ukrajinské fronty), plnili od léta 1944 na území Československa bojové a diverzní akce v tělu nepříteli a byli vysíláni na hloubkový průzkum, řízení jak velitelství 1. československého sboru, tak i zpravodajských oddělení sovětských armád, které se podílely na osvobození našeho území. Avšak to je již jiná kapitola z historie této málo známé jednotky organizované v průběhu druhé světové války na území Sovětského svazu...

PhDr. ZDENEK VALIS

Píše i o Rudých odborech KSČ.

Památník ke 100. výročí narození RNDr. Rudolfa Plajnera, náčelníka Junaka 1939-1987, na sv. Hoštyně. Je to blízko Holešova.

--Jindřich Marek vydal studii o operaci "DOLPHIN" - Vrána a Navrátil. -- V Rešicích odhalili desku na počest Adolfa Opálky. Byl přítom i Petr Pithart. -- O 1.6. fungovala ve štábu Tita na ostrově Visu "Čs. vojenská mise". Byli v ní plk. Hieket-Stoj, kapitán Vlado Pšenčík a Marcel Jílek a radiotelegrafista poručík Josef Babec. Od července 1944 se k nim u Senice připojil kat. kněz Josef Pojar. -- Američané vycvičili tříčlennou skupinu "COURIER 5" /Dröss, F. Holý a J. Chramec/. Skupina byla komandem zřídi 44 v chatě na Trangošce přepadena oddílem NKVD a i s vysílačkou a šifrovacím klíčem unesena. Františka Holého potom dokonce NKVD agenti zastřelili jako "německého agenta". -- Vzpomínky na Jiřího Potůčka v Brásích se účastnili mj. plk. V. Modrák a kpt. Karel Liubl. Byl tam také vydavatel t.l. s paní Janou. -- Ve vedlejší článku zmíněný Karel Černý se stal pobočníkem plk. Píky a během studené války v am. zóně Německa velel elitní čs. jednotce v rámci US armády. Čítala na 800 mužů a měla výsadkový výcvik. -- V Ležákách se letos omylem prodávala kniha z r. 1987!

Poslanec ing. Petr Bratský, nar. 8-4-55, vytvořil "Parlamentní skautskou skupinu", která se bude snažit o přátelské a rozumné hledání dobrých styků, porozumění a spolupráce, bez ohledu na stranickou příslušnost svých členů. Plánuje připojení k Meziparlamentní skautské poslanecké unii, která vznikla v Seulu v r. 1990. /Podobná skupina existovala v parlamentu do r. 1992 pod vedením dr. Jana Šolce./ Br. Bratský je členem parlamentního výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu. -- Početná skupina skautů z K. Varů a okolí se i letos účastnila pietního setkání pol. vězňů v Jáchymově. Pěkné foto nám poslal br. Jar. Kašík z Trnavy. Za skauty promluvil Jaroslav Kopáček. -- Když byl zakázán skauting, podzemní skautská skupina v Trenčíně na podzim r. 1949 zničila dynamitem dvě bolševické hvězdy, které dominovaly městu. Skupinu vedl J. Maleček. Pokusil se s dvěma bratry odejet do Kanady, ale byli zatčeni v sov. zóně Rakouska a předáni StB. Byli vězněni skoro 3 roky. -- O zdar letošního Memoriálu RNDr. R. Plajnera na Tesáku se velmi zasloužil br. Standa Štěpán z Holešova. -- Pro osvěžení paměti: "Táta" -- RNDr. Rudolf Plajner se narodil 5.4.1901 v Prostějově, zemřel 21.6.1987 v Lukách pod Medníkem. -- Za 50ti letou práci pro světový skauting dostal br. Toník Cířka v Denveru nejvyšší am. skautské vyznamenání: Stříbrného bobra. Článek v kolorádském tisku měl název "Tony, the Globe Trotting Boy Scout". /Toníkovi se označení "světový cestovatel" líbí./ Toník oslavil nedávno 91. narozeniny. V r. 1931 založil 7. pražský oddíl. Narodil se v Calgary v Kanadě.

Z České republiky a Slovenska Kastelánkou veltruského zámku je Eva Hájková.--Universita ve Scrantonu,PA.vyhodnotila brusinky jako potravinu s největším přínosem pro lidské zdraví. Biovit Impex Co.má prodejnu na Sinkulově ul.34,v Praze. /V Kanadě mají tablety název "Swiss Natural Sources MAX BRUSINKY:--L.Marešová rediguje obecní "Hornočermenský Zpravodaj". Má zajímavý obsah. Starostou obce je J.Kittner.--Encyklopedie DIDEROT má adresu:Českomoravská 31,190 00 Praha 9.--Světla n.Sázavou má věznici pro matky s dětmi. Při pobytu ve svém rodišti zemřel Zdeněk Mahler z Toronta.--Rudolf Battěk povodeň v Karlíně přežil. Soc.demokratům v zahraničí vzkazuje, že mimo vlídného přátelského slova žádnou naléhavou pomoc nepotřebuje.--Při Národním muzeu v Praze bylo založeno dokumentační centrum Podkarpatské Rusi.Veďe je Petr Skála.--Skupina přátel Podkarpatské Rusi si zamlátila týdenní zájezd do Jasiuny a okolí,u firmy Sucarpattia v Praze. Firma je zklamala.--Na 500 osob najde práci v Pardubicích u firmy RONAL /výroba kol/. Už tam mají firmy Panasonic a japonskou firmu Toyota Machine Works.--Na severní Moravě přibýlo lidí s německým občanstvím.--Stále není jasné,zda se nový prezident bude volit přímo.--Znovu se diskutují plány kanálu Odra-Dunaj-Labe.--V hokeji kralují jasně Pardubice.No--vý stadion a Dominik Hašek přitáhli lepší hráče?

☺ Pán jede ve vlaku a proti němu sedí děda, celý v černém, a tváří se jako boží umučení. "Kampak jedete?" snaží se ho pán rozveselit. "Na sraz abinurienní." "No... to je přece veselá událost, ne?" "Jak se to vezme... n? potřeju tam budu sám..."

Před hlavní bránou věznice v Leopoldově, 31.srpena 2002: Po slavnostní mši, kterou celebroidali kněží zde věznění, byla u této brány pietní vzpomínka. Promluvil mj.předseda vlády SR Mikuláš Dzurinda a předsedové několika organizací býv.politických vězňů. Následoval seminář v místním kulturním domě,který vedli předseda KPVŠ Lad.Pitner a poslanec NSR Ján Langoš. V literárním pásmu účinkovali R.Dobiáš a básník Zd.Rotrekl./Foto:Jaroslav Kašlík z Trnavy./

Vzniká kniha o týrání v hradištské věznici

Zlín (ČTK) - Protikomunistický odboj na východní Moravě již řadu let mapuje Jaroslav Pospíšil, který ve zlínském Divadle v klubu představil svou novou knihu Hyeny v akci - Krvavá Světla. Vyjít by měla v druhé polovině roku.

Titul zachycuje léta 1948 až 1953. Odhaluje teror, který v regionu komunisté rozpoutali, aby zlikvidovali své odpůrce. řekl Oldřich Zdařil z Konfederace politických vězňů, jež akci pořádala. Kniha prostřednictvím dobových dokumentů popisuje týrání vězňů v uherskohradištské věznici.

Novinka šedesátiletého autora navazuje na jeho předchozí publikaci Hyeny, jež byla v roce 1997

vyhodnocena jako nejlepší titul české literatury faktu. Pospíšil získal Cenu Egona Erwina Kische. „Je o protifašistickém odboji na Valašsku v letech 1939 až 1945. Ovšem ne z pohledu komunistického režimu, ale podle výpovědí přímých účastníků,“ uvedl Zdařil. Nakladatelství Lída chystá v březnu již pátou reedici tohoto titulu.

Pospíšil v roce 1992 vydal knihu Nesmířitelní - Hory Hostýnské o 50. letech na Kroměřížsku a prvním protikomunistickém odboji na Zlínsku. O dva roky později vyšel jeho titul Nešli stejnou cestou. Zachycuje osudy parašutistů a konfidentů gestapa v moravském protifašistickém odboji.

Přísně nezávislý český novinář Václav Hynek z Písku vynaléhal způsob, jak mohl tvořit i v letním horku. Stačila mu k tomu stará vana a dvě prkna; ovšem vana byla naplněna studenou vodou. Čtenáře v Hamiltonu bude zajímat, že jde o syna známého JUDr.Antonína Hynka,který v Hamiltonu žil a zemřel.Jeho manželku a malého Václava zatkla StB na hranicích a nikdy se s nimi nesešel.

Bata

Vánoční svátky plné
pohody a úspěšný
rok 2003

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANÍČÍ

Kdo nám může poslat adresu Milana Kundery ve Francii? /Narodil se 1.4.1929 v Brně./--Podle prof.Jana Kmenty se otec paní M.Allbrightové jmenoval Korbel a působil jako čs.diplomat v býv.Jugoslávii.--"ČSA Review" měla nedávno zajímavý článek "Křehká žena nad oblaky-A Petite Woman up in the Sky". Pojednává o Haně Zejdové, 40. Na klasických větroních nad Austrálií se stala svými výkony absolutní světovou jedničkou. Od svých 16ti let nalétala na 200.000 km. Světový rekord v letu kluzákem je 2.500 km a Hana není od něho daleko. Vydáním jejím pomocníkem je její otec Vladislav, známý čs.plachtař v 50.letech.--Novým velvyslancem ČR ve Švýcarsku se stal ing.Josef Kreuter, CSc. Nar. se 25.4.1942 v Praze./Pracoval s p.prof.Klaussem v Prognostickém ústavu./--Čs.ústav zahraniční plánuje ve spolupráci s českým velvyslancetvím na Kubě založit krajanský spolek, po vzoru slovenských bratří. O podobnou organizaci projeví zájem i kubánští občané, kteří u nás dlouhodobě studovali či pracovali. Je doloženo, že šlo asi o 30.000 kubánských občanů.ČSUZ připravuje také další projekt: odhalit sochu či bustu TGM na Státní petrohradské univerzitě. Klíčovou osobou v této věci je gen.konzul ČR Ant.Murgaš.--Oslavy státního svátku ČR v Londýně 29.10.se zúčastnil současný předseda vlády V.Špidla.Mimo Velehrad je aktivní také místní skupina SVU.--Videačský "Věstník" měl zajímavý článek Z.Urbánka z Prahy "Václav Havel-muž pokojných vzpour".Původně měl být chemikem. V letech 1977-1989 ho komunisté 4x uvěznil /ve vězení strávil téměř 5 let/. Jako osmiletý skaut měl přízvisko "Chrobák" a vůbec se nezlobí, když dostává dopisy od mladých skautů s oslovením "Milý bratře Chrobáku!".--Novinář S.F.Berton /dříve:Brzobohatý/ v Austrálii v druhém manželství také omládl. Má novou adresu: 21 Pandanus Ave., Coolumb Beach, Qld. 4573, Austrálie. Uveřejňujeme jeho výzvu: kdo ví cokoli o osudu amerických letců či vojáků na území býv.Protectorátu, měl by napsat na: "Národní Osvobození", Legerova 22, 120 49 Praha 2.--Lit.vědec Jiří Morava se domnívá, že humor obyvatele Tyrolska je havlíčkovský /v Brixenu byl internován náš Karel Havlíček Borovský./ Existují fámy, že měl v Brixenu několik nemanželských dětí Každopádně: V Brixenu a v okolí existuje několik příjmení a la Hawliczek, Havlitzeck a pod.--"Víd.Svobodné Listy" vydaly k 28.X.skutečně parádní číslo: na křídovém papíru a bez chyb.

Nekrolog

Očista přichází mimoděk

Potřeba vyjadřovat se je nesmrtelná, tvrdil Ivan Jelínek

Brno (Od naší spolupracovnice) - Necelé dva měsíce po odchodu Jiřího Koláře postihla českou kulturu další výrazná ztráta. V pátek 27. září zemřel v londýnské nemocnici na zápal plic ve věku devadesáti tří let spisovatel Ivan Jelínek.

Jelínek od roku 1948 pobýval trvale v cizině. Během druhé světové války se aktivně zapojil do československého odboje. Žil v Torontu, New Yorku, Kalifornii i Římě. Vystřídal řadu profesí, za působení Ferdinanda Peroutky spolupracoval v New Yorku s Rádiem Svobodná Evropa a později se stal redaktorem BBC v Londýně. Vydal přes dvacet básnických sbírek, tři romány, je autorem řady esejů a překladů.

Životaběh

Ivan Jelínek se narodil 6. června 1909 ve slováckém Kyjově. Psát začal brzy, první text otiskl v Lidových novinách ve svých patnácti letech. "Poslal jsem do přílohy Lidových novin pohádku o tom, jak se Bzeněch dostal ke svému písku, na kterém pěstuje okurky a majoránku. Tehdy jsem za své dílo dostal dokonce honorář, což se mi později za psaní málokdy stalo," poznamenal s úsměvem předloni v rozhovoru pro MF DNES.

Po maturitě na brněnském gymnáziu Jelínek absolvoval práva v Brně. V době velké nezaměstnanosti pracoval půl roku na berním úřadě, kde podle svých slov vydržel mimo jiné i proto, že si v pra-

covní době tajně četl knihy. Od počátku 30. let spolupracoval s brněnskou pobočkou Radiožurnálu a se Zemským divadlem v Brně. V rozhlase napsal několik přednášek o specifichosti a formě nového média a o nově vznikajícím žánru rozhlasové hry. Před touto profesí dal později přednost novinářské práci v Lidových novinách, kam přispíval vedle Jiřího Mahena, Rudolfa Těsnohládky či pařížského dopisovatele Richarda Weimera. Odtud putoval do pražského Radiožurnálu, kde vydržel až do svého odchodu v roce 1939, kdy přes Jugoslávii a Francii utekl do Velké Británie.

V Londýně do roku 1944 Jelínek pracoval pro české vysílání stanice BBC, pak se na vlastní žádost nechal koncem války odvést na východní frontu k prvnímu československému armádnímu sboru, protože považoval za povinnost novináře informovat o tom, co se na východě děje. Z tohoto životního období ostatně později čerpal i námět svého románu Potápění.

Poválečný politický vývoj znamenal pro bytostného demokrata Jelínka hluboké rozčarování. Když proto v roce 1947 přijala nabídka odjet do Londýna, rozhodl se pro exil. Další životní cesty jej zavedly do Kanady, kde se od roku 1949 živil jako přístavní dělník a později jako novinář rozhlasových stanic Svobodná Evropa a Hlasu Ameriky. Od roku 1956 předsídlil znovu do Londýna a stal se kulturním redaktorem rozhlasové stanice BBC.

Dolování slov

Ke stěžejním Jelínkovým prozaickým dílům patří kromě novel Potápění a Daleko od brány rozsáhlé paměti Jablko se kouše, v nichž liší svou životní pouť v úzkém sepetí s politickými zvraty.

Lyrický rukopis Ivana Jelínka určovalo především spojení písňové melodičnosti s poetismy. V exilu se jeho básnický pohled prohloubil navíc o prolnutí biblických motivů s antickými. Vrcholem Jelínkovy poezie patrně zůstane básnická sbírka Světlo a tma, která vyšla v roce 1991.

Jelínkovo dílo je kritiky i básnicky považováno za jeden z pozoruhodných úkazů české literatury. Například básník Jiří Kuběna o odkazu Jelínkovy poezie pro MF DNES řekl: „Ivan Jelínek je básník, který věnoval vůbec největší vnitřní pozornost antice: slovo doluje z olympských i cararských lomů; jeho poezie i básníka miluji, osobně jsem si však vědom jisté skicovitosti jeho veršů“.

Velkorysý Ivan Jelínek by s touto charakteristikou patrně nepolepšoval. „Poezie je nekonečné, otevřená záležitost. Potřeba vyjadřovat se je nesmrtelná,“ odpověděl ostatně předloni na otázku, zda má vůbec smysl psát poezii po Osvětimu. Pak se zamyslel a dodal: „Tím, že píšu, pracuji na svém vlastním zdokonalení a je jedno, zda je to zachyceno poezií nebo prózou. Očista je vedlejší záležitost, vzniká jaksi mimoděk“.

DORA KAPRALOVÁ

"Pane vrchní," volá nespokojený host, "tady v tom ubrusu je díra!" "Děkuji za upozornění, pane, hned vám přinesu jehlu a nit!"

Číšník nechce vrazit do hosta a vylije mu pivo za krk. Na chvíli se zarazí, ale pak pravi: "Budete si přát ještě jedno?"

NAŠI V USA

M.Grabová je hrdá na svého vnuka Franka Vargu: zpíval se svým pěveckým sborem v Carnegie Hall a na své universitě v Texasu patří k nejlepším žákům. Jeho děda byl vynikajícím novinářem.--Prof.Kmenta z Michigan University napsal vydavateli t.l.: "Tvůj zákrok do české politiky na mě udělal dojem. Nová tvář sociální demokracie vypadá daleko lepší, než ta předěšlá. Pan Špidla se zdá být velmi slušný muž, i když s každým bodem jeho politiky, z hlediska ekonomické racionality, nemohu souhlasit.--Odborník na americké pláže J.Leatherman/nazývaný také "Dr.Beach"/vydal přehled: jedničkou je St.Joseph Peninsula State Park v Port St.Joe na Floridě. Další dvě jsou na Havaii.--"Illasy národa" /Chicago/ přinesly článek k 60.výročí smrti Jaroslava Kozla z Vlašimi "Život hodný následování".--Prof.Jan F.Tříska nazval M.Rechcigla Jr.nejlepším předsedou SVU od vzniku této organizace. Byl zvolen v Plzni i nečleny SVU, protože hosté nebyli požádáni, aby nehlasovali či při volbě místnost opustili.--V texaském "Hospodáři" vyšel vynikající článek od K.Lavičky "Jídlo jako lék".Zájencům rádi pošleme kopii.--

Dagnar Havlová byla v L.A. na "Týdnu české kultury". Byl věnován jejímu manželovi. Pořádal gen.konzulát

v LA.ve spolupráci s místními krajanskými organizacemi. Mši sloužil Otec biskup Petr Esterka.

V únoru 1981 přinesly "Kanadské Listy" níže uvedený nekrolog o čs.poslanci Mirkovi Sedlákově, rodáku z Českého Krumlova. Už tehdy jsme požádali jménem jeho přátel ve svobodném světě i doma, aby v Českém Krumlově byla po něm pojmenována ulice, když ne nic jiného. Doufáme, že na vhodné ocenění jeho práce je dobrá doba, když premiér České republiky pochází z jižních Čech. MJ

NAŠE ROVY

Z Atlanty došla smutná zpráva, že v obci Marietta ve státě Georgia zemřel dne 23.ledna t.l.č. býv.čs.poslanec Mirko Sedlák. Příčinou smrti byl zápal plic. Byl zpopelněn v sobotu 24.ledna a na pohřbu nebyl ani jeden krajan.

Mirko Sedlák měl pohnutý život.. Narodil se 15.dubna 1913 v Českém Krumlově a působil až do začátku Druhé světové války v odborovém hnutí. Okupaci ztrávil v německém koncentračním táboře. Po osvobození byl poslancem Prozatímního národního shromáždění a stal se známým jako odpůrce nekalých taktik čs.komunistů. Po puči v r.48. se mu podařilo odejít na Západ, ale bez rodiny. Usadil se napřed v Anglii a nakonec v USA. Žil v Kalifornii a v New Yorku, kde se s poslancem Frantou Klátem dal naverbovat jako člen posádky na nemocniční loď "HOPE" jako steward. S touto lodí objel svět celkem 8x! Pak zatoužil, aby měl zas pevnou půdu pod nohama a usadil se v Atlantě, Ga. Zde zapustil kořeny do té míry, že se v roce 1969 znovu oženil. Bylo mu 56 let.. Jeho nevěstou byla sl. Glendolyn Dobie a v srpnu 1971 se jim narodil syn Mark.

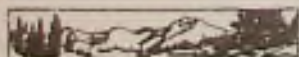
Houževnatou prací se Sedlák dopracoval vedoucích míst v hotelu Atlanta American a v Atlanta Cabana. Vrcholem jeho kariéry v pohostinství bylo, když se stal předsedou organizace National Banquet Managers' Guild. Přednášel a také zaučoval mladší generaci./Mimo Mirka Sedláka se v témže oboru v Atlantě znamenitě uplatnil také Antonín Podruh, rovněž rodák z Českého Krumlova. Byl zaměstnán u Lipperta v Praze a se Sedlákem se znal od dětství.

V USA přijal jméno A.J.Anthony a je dnes majitelem dvou luxusních podniků v Atlantě: "Pitty Pat's Potch" a "Anthony's"./ Rok 1974 se stal M.Sedlákově tragickým: až do vánoc překypoval zdravím a vitalitou. Náhle těžce onemocněl a lékaři zjistili, že byl postižen nemocí označenou odborně jako "Guillain Barré Syndrome". Je to ochrnutí všech nervů a postižený se nemůže pohnout. Sedlákovy nemoc se nelepšila, účty za nemocnice a léky byly horentní. Pacient byl bezmocný a jen hrstka jeho přátel z americké stavovské organizace mu občas pomáhala. Nakonec našel útulek v Garden Terrace Nursing Home v Douglasville, Ga. a tam byl mezi pacienty velmi oblíben. Musí nám být všem smutno, když myslíme na smutný závěr Sedlákovy života. Odešel další vzácný člověk z pounorové vlny..

Mirko Janeček.

Soc.dem.poslanec za Č. Budějovice do února 48 Mirko Sedlák, 15.4.1913-23.1.1981.

Old West Stamp Shop
Established 1953
COMPLETE LINE OF PHILATELIC SUPPLIES
TONY & CECIL CIFKA
100M 233 UNIVERSITY BLVD (303) 629-5182
910 16TH STREET DENVER, COLO 80202

Měsíčník moravského humoru

"TRNKY-BRŇKY", Box 55
763 12 Vizovice, ČR.
US\$10 za rok..